

*Katja Klun*

## Vzhod znotraj

čisto običajen dan  
mantra om  
somrak bogov  
za mojim hrbtom se oglašča gong

\* \* \*

nenadkriljive so svete besede  
om mani padme hum  
v nekem že skoraj septembrskem šobljenju  
vzdušje pričakovanja  
kuka izza dreves  
ko ego goreče moli  
za popolnost srednje poti

\* \* \*

med vzhodnjaškim grooveom  
korakam po črti na zaslonu  
solze lahkotnost in smeh  
se združijo v tisoč zrcal  
in v enem od njih  
nenadoma zadiši  
po novem parfumu  
kenzovem 7:15 am bali

\* \* \*

išel  
skriva tišino  
s presunljivim glasom  
žebra zadnji verz  
posvetitvene molitve  
pred njo solze matere zemlje  
ob njej ropotulja za klicanje duha  
takšna je energija resničnega hotenja

\* \* \*

zvok tibetanskih zvončkov  
preglasi smeh v nebesih  
v jesensko listje  
in v veliko stopalo  
se ujame moker trenutek

\* \* \*

oglasila sem se  
z lepotilnim oljem in s cvetno vodo vrtnice  
ob skladbi o rožah nature mix  
pravim azijski lepoti  
hvala

\* \* \*

ob ogenjčku  
bi me priložnost lahko našla  
tu bi se popahljala  
z dimom iz kadečega se kadila  
ob mističnem vonju  
in v posebni zamaknjenosti  
bi se manifestiral koktajl nevsakdanjih razpoloženj

\* \* \*

oda likerju  
petbesedna mantra  
in brezčutno sanjarjenje  
me napolnijo s takšno milino  
da si vse prej kot bežno  
rečem  
nič več ran

\* \* \*

v svetu polnem didžejev  
zvončkljajo  
sveti simboli  
v svoji neskončnosti  
od tu do tu  
dežujejo nanje blagoslovi

\* \* \*

šamanove oči  
v bosi sprehajalki  
zrejo v budo  
znotraj sebe sta oba  
zato potrpežljivo čakata na znamenje  
ko bosta smela smukniti v udobnost

\* \* \*

pred pričetkom rastoče lune  
je še zadnjič zaigrala na gongu  
zgodbo brez besed  
in ko je na listku  
medtem  
prebrala  
blue asia pink martini  
je lenobna nedelja  
stegnila palec

\* \* \*

na zadnjem prehodu  
pred jesenjo  
se svet upočasni  
v stopinje  
ki jih je pustilo  
deset tisoč bud  
otroci in sneženi možje  
rišejo oči